

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 6

Ferește-te de răutate

20 Fiule, păzește sfaturile tatălui tău și nu lepăda învățătura mamei tale :

21 leagă-le necurmat la inimă, atârnă-le de gât.

22 Ele te vor însoți în mersul tău, te vor păzi în pat și îți vor vorbi la deșteptare !

23 Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și muștrarea sunt calea vieții.

24 Ele te vor feri de femeia stricată, de limba ademenitoare a celei străine.

25 N-o pofti în inima ta pentru frumusețea ei și nu te lăsa ademenit de pleoapele ei.

26 Căci pentru o femeie curvă, omul ajunge de nu mai rămâne decât cu o bucată de pâine, și femeia măritată întinde o cursă unui suflet scump.

27 Poate cineva să ia foc în sân, fără să i se aprindă hainele?

28 Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinși, fără să-i ardă picioarele ?

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

29 Tot așa este și cu cel ce se duce la nevasta aproapelui său : oricine se atinge de ea nu va rămâne nepedepsit.

30 Hoțul nu este urgisit când fură ca să-și potolească foamea, căci îi este foame ;

31 și dacă este prins, trebuie să dea înapoi înșeptit, să dea chiar tot ce are în casă.

32 Dar cel ce preacurvește cu o femeie este un om fără minte,

singur își pierde viața cine face așa.

33 Nu va avea decât rană și rușine, și ocara nu i se va șterge.

34 Căci gelozia înfurie pe un bărbat, și n-are milă în ziua răzbunării ;

35 nu se uită la niciun preț de răscumpărare și nu se lasă înduplecat nici chiar de cel mai mare dar.

CAPITOLUL 7

Ispita preacurvei și urmările ei

1 Fiule, păstrează cuvintele mele și ține la tine sfaturile mele.

2 Ține sfaturile mele și vei trăi ; păzește învățăturile mele ca lumina ochilor.

3 Leagă-le la degete, scrie-le pe tăblița inimii tale.

4 Zi înțelepciunii : „Tu ești sora mea !” [Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 430 I 4 FEBRUARIE 2024

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Robert Mccheyne
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Hainele să-ți fie albe în orice vreme, și untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap”.
[ECLESIASUL 9 : 8]

Editorial. *Haine noi* (II)

„Prietene, cum ai intrat aici, neavând haină de nuntă ?” (Matei 22 : 12)

[Continuare din numărul trecut] Seara Parisul a capitulat ; trupele franceze, care își pierduseră aproape tot armamentul, au plecat în timpul nopții.

În 31 martie, la ora 11 dimineața, împăratul Prusiei, Friedrich Wilhelm al III-lea, împreună cu țarul Alexandru I al Rusiei au intrat în Paris în fruntea gărzilor lor, întâmpinați de o populație care jubila. Parisul, ca toată Franța, era obosit de domnia lui Napoleon I.

Dintre trupele prusace, majoritatea victoriilor le-a numărat corpul de armată al lui York. Lupta de la Katzenbach și Wartenburg au fost zilele victorioase ale generalului de York.

În lupta de la Leipzig, corpul lui de armată a plătit la Möckern deznodământul victorios cu pierderea unei treimi a efectivului său.

În bătălia de la Montmirail, York a salvat cu mari jertfe un corp de armată rusesc, a decis la Laon victoria printr-un atac nocturn ; pe de altă parte, acest corp de armată a luptat în bătălia de la Paris, în fruntea trupelor lui Blücher.

După atâtea bătălii, după o campanie de iarnă plină de greutate și de nespuse, după nenumărate bivouacuri în zăpadă și în ploaie, nu era de mirare că aceste trupe eroice în cizme, uniformă și armament arătau foarte scăpătate.

Dar intrarea în capitala franceză trebuia să se petreacă în toată strălucirea exterioară.

Deci pentru că trebuia ca un corp de armată să preia urmărirea dușmanului care se retrăgea, a fost numit pentru aceasta corpul de armată al lui York ; el nu trebuia să intre împreună cu ceilalți, ci să mărșăluiească pe lângă Paris, în partea de nord și să preia siguranța orașului spre vest.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Aceasta a fost o durere amară, o profundă dezamăgire pentru bravele trupe.

Sub vestoanele rupte, uzate, băteau inimi de viteji, loiale.

Hainele lor mărturiseau ce înfăptuiseră ; faptele lor mai sunt și azi o pildă a devotamentului.

Capitala strălucitoare se întindea acolo înaintea lor, ținta îndelung dorită.

Ofițerii și soldații au vorbit de atâtea ori despre Paris în timpul marșului, în bivuac, pe câmpul de luptă, în tabără, au visat la această intrare triumfală.

Acum venise ziua – dar ei nu intrau împreună cu ceilalți.

Ai auzit deja despre acea altă intrare triumfală, la care chiar haina fiecăruia decide dacă el are voie să intre împreună cu ceilalți ?

Isus spune că pentru a intra în cetatea cerească la nunta Mielului, este decisiv să se poarte haina potrivită, haina de nuntă. Doar îmbrăcat cu această haină poate un luptător al lui Dumnezeu să intre victorios în slava lui Dumnezeu după ultima bătălie.

Nenumărați oameni gândesc că devin mântuiți prin evlavie, prin trăire morală, curtată, prin rugăciuni, prin pomeni. Alții cred că pot sta în picioare înaintea lui Dumnezeu, pentru că n-ar fi mai răi decât alții, pentru că lor nu le-ar putea nimeni reproșa ceva rău, pentru că ar fi nepedeșiți și nedojeniți.

Toți aceștia poartă haina zdrențuită, murdară a îndreptăririi omenești, a propriilor fapte. Ei nu s-au văzut încă niciodată în lumina lui Dumnezeu.

Când aceasta cade din veșnicie pe conștiință, omul născut în păcat vede cătoate faptele lui bune, strădaniile sale de a fi evlavios, sunt pătate de păcat, de

egoism, de mândrie ; el vede că în ciuda tuturor intențiilor sale, inima lui este un izvor al răului, el se vede vinovat în gânduri, vorbe, fapte, purtare.

El nu poate rezista în fața ochiului pătrunzător al Dumnezeului sfânt. Faptele omenești merită recunoașterea omenească, ele sunt laudate în cărți și ziare, în monumente de bronz și piatră.

Dar pot gloria și lauda oamenilor să îndreptățească înaintea Dumnezeului sfânt ? El are ochi ca para focului și este un Judecător al gândurilor și simțirilor inimii. El nu vede numai acțiunile, ci și motivele acestora. El nu poate fi înșelat ...

Lucrul acesta este serios : noi suntem toți pe drumul spre veșnicie. Majoritatea, dacă sunt sinceri, la întrebarea: ești pregătit să apari înaintea lui Dumnezeu ? răspund „Nu ! Simt că nu sunt.”

Deci permite să fii întrebat : vrei să intri ca biruitor în cetatea veșnică ?

Acceptă hainele mântuirii ! Zdrețele neprihăririi omenești se potrivesc tot așa de puțin cu haina de nuntă, ca și petele păcatului. Lasă petele să-ți fie spălate, aruncă la o parte zdrețele faptelor tale bune și virtutea ! ...

În Sardes (Apocalipsa 3,4) erau doar puțini creștini care nu-și mânjiseră hainele – pe aceștia vrea Isus să-i recunoască. Creștinii trebuie să umble neîntinați de lume ! (Iacov 1 : 27)

Asemenea creștini trebuie să vadă lumea necredincioasă și în oștirea și în flota noastră, încât să fie convinsă de adevăr prin fapte.

Să dea Dumnezeu !

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 30

ROBERT MCCHEYNE

Pentru McCheyne succesul a fost nu o simplă dorință, ci o așteptare, și Domnul a făcut ca toate așteptările lui să fie depășite. El a fost folosit cu putere în lucrarea de trezire a multor păcătoși.

Oamenii au ajuns să-și dea seama că au în mijlocul lor un om al lui Dumnezeu. În timp ce căuta să-și facă lucrarea în localitatea sa și în împrejurimi, sufletul său a devenit tot mai împovărat de nevoile celor pierduți din alte țări.

Parcă își dădea seama că timpul său se scurtează, căci pe toate scrisorile sale aplica cuvintele : „*Vine noaptea ...*”.

La sfârșitul anului 1838 a început să aibă unele simptome, care au neliniștit pe prietenii săi. El a fost atacat de o violentă palpitație a inimii.

Medicul l-a sfătuit să înceteze imediat predicarea Evangheliei. Lucrul prea mult și surmenajul au cauzat aceasta.

Astfel a părăsit Dundee și s-a mutat la Edinburgh. În locul lui a venit ca pastor William C. Burns. I-a fost foarte greu să-și părăsească biserica, dar boala l-a obligat. În scrisoarea adresată bisericii la 18 ianuarie el spunea :

„*Câteodată mă gândesc că o mare binecuvântare poate fi revărsată asupra poporului meu chiar în absența mea*”.

Într-o zi, Dr. Candler vorbind cu McCheyne despre Misiunea în Israel, i-a sugerat ideea să meargă în Israel.

Numaidecât el a acceptat să meargă cu o echipă și se gândea că dacă David Brainerd bolnav a putut să lucreze ca traducător, și ei vor putea să facă ceva ispravă : să întărească pe credincioșii de acolo, să inspire pe misionari și să câștige

pe unii din păcat la Dumnezeu.

Astfel, în primăvara anului 1839, un grup de patru vestitori ai Evangheliei din Scoția au plecat în Israel. Drumul l-au făcut prin Franța, Italia, Malta și au debarcat la Alexandria în Egipt, iar de acolo au plătit unor beduini să-i ducă cu cămilele prin deșert până în Israel.

Din deșert, a scris unui alt predicator din Scoția : „*Folosește-ți sănătatea cât o ai, prietenul și fratele meu. Nu pierde ocaziile deosebite, care poate niciodată nu se mai întorc înapoi.*”

„*Nu știi niciodată când e ultima duminică pentru tine în fața poporului. Vorbește pentru eternitate. Pe deasupra tuturor, cultivă-ți spiritul tău ...*”

„*Adu-ți mereu aminte că Dumnezeu, nu omul, trebuie să primească gloria. Nu mărimea predicii, mulțimea vorbelor; ci mărimea credinței e ceea ce are valoare*”.

Andrew Bonar, unul din biografii lui McCheyne, spune că deși era bolnav și aveau de înfruntat atâtea greutăți în țara lui Israel de pe vremea aceea, totuși cultivarea sfințeniei pentru McCheyne era una din preocupările de seamă în fiecare zi.

[Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**